

SCÉNÁŘ VIDEOREPORTÁŽE

Příběh pana Pavla Taussiga a jeho tatínka Rudolfa

ÚVOD

Přivítání před domem

Pavel Taussig: “Badatelé, pěkně vás vítám. Dobrý den.”

Bára představuje členy týmu...

PT: “Mistře, jsem tam ostře?”

Filip: “Jste tam skvěle.”

Začátek natáčení

OBRAZOVÝ ÚVOD-VELKÁ FOTKA PAVLA JAKO MIMINKA S MAMINKOU

PT: “Pavel Taussig, jméno mé. Narodil jsem se 2.7.1949... to je doba, co? V Olomouci.”

Útěk do Palestiny

***Anička:** “Náš příběh začíná v době druhé světové války, kdy jeden židovský kluk utekl ze své rodné země, protože mu hrozilo nebezpečí. Dostal se až do severní Afriky, kde se připojil k britské armádě. Účastnil se bojů o Tobruk.”*

V severní Africe

RUDOLFOVY FOTKY Z VÁLKY - U TOBRUKU

PT: “V té severní Africe, tak tam přes den byly úplně omračující vedra a v noci zima. Takže oni třeba fasovali taková jako trika pod ty košile. A to je skutečně originál. To je obdivuhodné. To je člověk až dojatý, když to drží v rukou.”

Rudolfova cesta kolem světa

MAPA. RUDOLF A JEHO NÁKLADNÍ AUTO

Nina: *“Rudolf byl vynikající řidič, který jezdil výborně v písečných dunách. Byl to Čechoslovák, takže za války mohl řídit jenom se souhlasem anglického krále. Jakmile úspěšně ukončili obranu Tobruku, byli evakuováni kolem celé Afriky až do Velké Británie.”*

Návrat z války

ŽIDOVSKÁ HVĚZDA. FOTO RUDOLF A JEHO 3 SESTRY

Honza: *“Po návratu domů zjišťuje, že skoro všichni jeho příbuzní zahynuli v koncentračním táboře.”*

PT: *“... to znamená mého tatínka rodiče, obě sestry s manžely, několik tet a strýců a bratranců a sestřenic... no, je to skoro 20 lidí...”*

ZPĚTNĚ REKONSTRUJEME, JAK SE TO VŠECHNO ODEHRÁLO.

Bára: *“Pavlův tatínek v koncentračním táboře nebyl, on jako jediný syn ze čtyř sourozenců a jeho nejstarší sestra se zachránili tím, že se dostali na západ do tehdejší Palestiny.”*

FOTKA RUDOLFA S ANNOU V PALESTINĚ.

CESTA, PROTOŽE ŠLO O ŽIVOT.

PT: *“...protože ten jejich tatínek ještě měl nějaké peníze, tak jim zaplatil i lodní lístek. Oni jeli vlakem... do Rumunska a z Rumunska se plavili lodí přes Černé moře do Turecka. A z Turecka do té Palestiny.”*

ZVUK-VLAK A LOŽ. MAPA STŘEDOMOŘÍ V DOBĚ VÁLKY

CO PRO PAVLA ZNAMENALO, ŽE PŘIŠEL O RODINU A JAK SE S TÍM VYROVNAL.

Teta Herta

FOTO TETY HERTY

VŠICHNI SE VYSTŘÍDAJÍ:

Anička: *“Sestra Pavlova tatínka, teta Herta, uměla spoustu jazyků.*

Bára: *Studovala filozofickou fakultu v Brně.*

Honza: *Měla se stát učitelkou.*

Nina: *Chodila s mládcem, který pocházel z Trutnova.*

Bára: *Ten jí však později nechal. Kvůli tomu, že byla Židovka.*

Anička: *Pavlovi dodnes hodně schází.*

Honza: *V mládí do Trutnova často jezdil.”*

FOTO NÁMĚSTÍ V TRUTNOVĚ A STARÁ OPUŠTĚNÁ ULICE. ŠUM ULICE.

PT: *“A chodil jsem po tom Trutnově a teď jsem si představoval, že bych tady potkal tu tetu, že ona by tady někde učila na střední škole.....měl jsem takový živý sny. Stál jsem tam před tím barákem a říkal jsem...teď bych zazvonil a přišla by ta teta...”*

Pavlovo dětství

FOTKY Z DĚTSTVÍ-MALÝ PAVEL SÁM A S RODIČI

Nina a Bára: *“Pavel na své dětství vzpomíná velmi rád. Měl milující rodinu. Tatínek vedl ochotnické divadlo a maminka měla nádhernou knihovnu, ve které i Pavel objevoval nové knihy. Své rodiče oslovoval křestními jmény, Rudo a Alenko.”*

PT: “Jako takové ty záliby o to umění, to jsem načerpal i v té rodině. Takže žádné velké hmotné statky jsem po nich nezdědil, ale spíše takové to zanícení pro nějaké ty duchovní věci.”

Film

Anička: FOTO Z PROMOCE. PAVLOVA KNIHA NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

“Díky rodičům to Pavla táhlo k umění. Vystudoval filmovou historii a přitom psal do novin a časopisů. Po škole začal pracovat pro Filmový archiv v Praze. Jeho práce se později stala zálibou.”

PT: “Představte si, že milujete film a teď pracujete v tom archivu, kde se na několik filmů týdně díváte v té pracovní době, zadarmo, nemusíte chodit do kina a oni vám ještě za to dají plat.”

Svoboda

Bára: *“Pavlovi dnes dělají radost jeho dvě bezvadná vnoučata a hodně ho těší to, že se dožil svobodných podmínek.”*

CESTA PRO RADOST

PT: “... svobodných v tom smyslu, že když budu mít peníze, tak můžu sednout do vlaku a jet třeba na jeden den do Mnichova, že vlastně můžu svobodně jako cestovat a užívat si toho celého světa a toho se pořád nedokážu nabažít.”

ZÁVĚR

FOTO OBA TAUSSIGOVÉ A NÁŠ TÝM. TITULKY